

non modice, tempore Anastasii Augusti, reformata Ecclesia, in Urbe prædicta, quam propter destructionem Attilæ depopulatam invenit, quantum potuit populum auxit.

Stephanus Patriarcha fedit annis (a) XII. Hic sub Justino Christianissimo Imperatore, & Rege Theodorico regnante in Italia, qui erat Arianus & Arianos protegebat, multa pro fide perpeffus est. Tandem non solum Ecclesiam, sed etiam Provinciam reformavit.

Macedonius Patriarcha, vir clarus & pius, temporibus Justiniani vitam ducens laudabilem, & per totam Provinciam Italiæ Fratres confortans in Christo, post annos XXVI. ordinationis suæ felici pace quievit.

Huic successit Paulus gloriosus Antistes sub Justino II. Imperatore: cujus tempore, Longobardi Italiam intraverunt, quorum historiam Paulus Historiographus diligenter enarrat. Et primo Forum-julii intrantes, & quod post Attilæ nequitiam tam in Aquilegia quam per Ducatum Forojulii reformatum fuerat devastantes, primo Civitatem Austriam, quæ tunc ut supra dixi Castrum Forojulii appellabatur, destruxerunt. Qualiter autem, aut quomodo, & quid de Ducissa, filiis, & filiabus accidit, & etiam cujus inductu Longobardi Italiam intraverunt, ipsa declarat Historia. Hic Paulus Patriarcha timore eorumdem Longobardorum cum reliquiis & thesauro Ecclesiæ se ad Gradum Insulam contulit, quam novam Aquilegiā appellavit. Et ibi XII. anno Pontificatus sui vitam finivit.

Probinus Patriarcha Paulo successit, qui apud Gradensem Insulam uno anno vixit, & migravit ad Christum.

Mortuo Probino, successit ei Elias Patriarcha, qui fedit annis XXII. Hic fuit, ut dicitur, hæretica pravitate respersus, eo quia tria Capitula Synodi Chalcedonenfis suscipere noluit: verum postmodum errorem suum cognovit. Hic de voluntate B. Pelagii Papæ Synodum XX. Episcoporum fecit: & ibi de voluntate prædicti Pelagii Gradensem Ecclesiam, quæ nova Aquilegia ut prædictum est appellata fuit, totius Venetiæ Metropolim ordinavit. Ad quam Heraclius Imperator devotione ductus cathedram S. Marci transmisit, ut ibi esset, ubi D. Hermacoras suam habuerat. Legitur, quod duæ sunt Venetiæ. Una, quæ in Antiquitatum historiis nominatur, & ista a Pannoniis finibus, in qua etiam Istria continetur, usque ad fluvium Danubium terminat. Alia vero, quæ nunc mari Adriatico conjungitur, & in aliis maritimis Insulis, quam post everfionem Aquilegiæ, quæ primæ Venetiæ fuit, incolæ habitare ceperunt. Huic Eliæ miste B. Pelagius epistolam valde utilem, quam scripsit S. Gregorius adhuc Cardinalis existens.

Defuncto Elia Patriarcha, successit Severus Patriarcha, qui fedit annos XV. (b) Hunc quidam Smaragdus Patricius cum tribus Episcopis Ravennam injuriose duxit, compellens eos communicare Episcopo Ravennati, qui erat hæreticus. Verum divino judicio dictus Smaragdus a Dæmonio correptus est. Severus ad Ecclesiam revertitur, & bonis operibus vitam finivit.

Defuncto Severo successit Johannes Abbas, qui de voluntate Agisulphi Regis Longobardorum in Aquilegia Veteri factus est Patriarcha. In Gradu quoque Candianus. Candiano defuncto, or-

Tom. II.

(a) Apud Murat. annis XV. (b) Apud Murat. *Menses VI.* (c) Apud Murat. annis VIII. & in Chronico superiore, annis IX. (d) Apud Murat. annis XIII. & in Chronico super. annis III. (e) Utrouque in loco desideratur Felix. Hunc habent quamplures mss. Codices, quos licuit con-

dinatur Epiphanius primus... Notariorum. Et tunc ortum est schisma, & incepit Gradus Patriarcham habere. Qui Johannes fedit in Aquilegia annis XII.

Martianus Patriarcha post Johannem fedit annis III. (c)

Fortunatus Patriarcha post Martianum fedit annis IX. (d)

Felix (e) Patriarcha fedit annis XIV. Hic apud Regem Longobardorum familiaris extitit: cui ipse Rex multum fuit benignus, & gratus.

Johannes Patriarcha fedit annis IX. cui successit Alter Johannes, qui fedit annis X. (f)

Petrus Patriarcha fedit annis (g) XIII. Justinianus II. Imperator. Hujus tempore universalis Synodus apud Aquilegiā celebratur.

Mortuo Petro Patriarcha, successit Serenus, vir bonus & pius, ac omni simplicitate præditus, & ad Christi servitium pronus, qui fedit anno uno.

Calistus successit Sereno. Hic fedit annis XL.

vir nobilis, atque conspicuus. Et notandum, quod ab Elia Patriarcha supradicto usque ad hunc Calistum Patriarchæ habitabant in Cormono: & in Civitate Austriæ, quæ tunc ut supradictum est Castrum Forojulienfe appellabatur, Duces sibi Episcopum fecerunt; & erat tunc temporis Fidentius Episcopus, quo decedente Amator successit. Quod advertens Calistus Patriarcha, qui erat nobilis & egregius vir, quod Episcopus habitaret in sua Diocesi cum Ducibus & nobilibus, & ipse Patriarcha sociatus vulgo rurali vitam duceret, displicuit sibi, & dictum Amatorem de Civitate Austriæ expulit, & in eadem sibi suam habitationem elegit.

Qua de causa Pemo Dux Forojulienfis contra Calistum discordias habuit: & inito consilio cum multis Nobilibus Longobardis, ipsum Calistum apprehendit; & eum ducens ad quoddam Castrum juxta mare, ipsum submergere voluit. Sed jubente Deo non fecit, sed ipsum in carcerem diebus pluribus pane tribulationis sustentavit.

Quod Rex Luitprandus Longobardorum audiens, capto Pemone & aliis nominatim, qui sibi adhæserant, ipsum Pemone depofuit, & alios in carceribus longo tempore cruciavit.

Calistus vero cum honore rediens & susceptus, Palatium & Ecclesiam in dicta Civitate Austria construxit; in qua feliciter omnibus succedentibus, in pace quievit.

Signaldus Patriarcha fedit annis XLII. Hic etiam in prædicta habitans Civitate, eam multipliciter augmentavit.

S. Paulinus Patriarcha fedit annis XV. Hujus tempore cessante Regno Longobardorum, B. Paulinus ad gloriosum Karolum Magnum Imperatorem ivit, a quo obtinuit privilegia valde pulchra: & rediens prospere in Civitatem Austriæ, in vita multis claruit miraculis & in morte; cujus Corpus in prædicta Civitate quiescit.

Ursus Patriarcha fedit annis V. Hic primus contra Venerium Patriarcham Gradensem de Grado plebe Aquilegensis Ecclesiæ proclamavit.

Maxentius Patriarcha fedit annis (h) XLII. Ad cujus preces, procurante Lothario filio Lodovici Imperatoris, Papa Eugenius una cum præfato Lodovico Imperatore, universalem Synodum celebravit Mantuæ: & præfato proclamante contra Venerium supradictum, qui sibi falso nomen Patriarchæ usurpaverat, & de Grado plebe sua, deposito Venerio, ipsa Grado plebs Aquilegenfi Ecclesiæ in plena Synodo adjudicata fuit.

fulere. Nomen ejus legitur in Catalogo, quem primo loco vulgavimus. (f) In catalogo citato duo pariter Johannes numerantur. (g) Apud Murat. annis X. (h) Apud Murat. & in Chronico superiore annis XXVI.

c

An-